

Diplomová práce

Student : Barbora HAŠKOVÁ

Obor : ČJ – FJ

Název práce v českém jazyce : Česká a francouzská recepcí románů Žert a Totožnost Milana Kundery

Název práce v anglickém jazyce : Czech and french reception of novels The Joke and Identity by Milan Kundera

Oponent diplomové práce : PhDr. Josef Peterka, CSc.

Posudek oponenta diplomové práce:

DP má napohled skromné, ale zajímavé téma, navíc optimálně využívající studijní kombinaci diplomantky. Rovněž volba demonstrovat bezprostřední dobovou recepci světoznámého autora českého původu právě na dvou románech, mezi nimiž leží tři desetiletí, se jeví šťastná a opodstatněná. Je dále třeba ocenit, že se diplomantka nespokojila s amorfní registrací materiálu, ale snaží se jej co možná utřídit tak, aby (zjednodušeně řečeno) vynikly různé aspekty - otázky obsahu, formy i literárního kontextu. Nyní podrobněji:

V úvodní kapitole charakterizující cíle a pojetí práce by bylo vhodné naznačit i některé obecnější metodologické souvislosti – recepční estetika, komparatistika, dějiny české literární kritiky. Při pojmovém zpracování kritických ohlasů poněkud postrádám subkapitolu věnovanou častým výkladům smyslu/ intence/ autorské intence díla, které jsou zde poněkud redukovány na rovinu motivicko-tematickou. Pojmenování subkapitoly Kompoziční a motivicko-tematická skladba se jeví redundantní, užívá zřejmě pojem „kompozice“ v užším a překonaném pojetí pouze jako „kompozice vnější“, novější pojetí zahrnuje do vnitřní/ vertikální kompozice i tematické posloupnosti. Začátek výkladu v kapitole o kompozici (17) logikou věci spadá ještě do předchozího pojednání o návaznosti na Směšné lásky. Na několika místech dochází v důsledku chvatu k nechtěnému opakování (M.K. o umění fugy 47/ 55, o „cestě lásky“ 57/ 58, o Burdově pseudonymu 58/ 69, o Ržounkovi 20/ 24). Pleonasmem zavání výraz „hlavní protagonisté“ (protagonista dle slovníku = hlavní postava). V textu (ne v bibliografii) se nesprávně uvádějí křestní jména - Václav Pávek (33), Jaroslav Chvatík (69). Příklad neobratné stylizace: „Vypravěč je realizován do podoby...“ (32).

Shromážděný materiál vypovídá nejen o Kunderovi, ale i o dobové kritice. I když základní rysy diplomantka vystihla (např. politizace Kundery ve Francii), příležitost k hlubší a odstíněnější reflexi domácí estetické normy se dle mého názoru plně nevyužívá. Kupř. dobová ideologická schémata (markantní u Ržounka a Dostála) by bylo cenné identifikovat i v dalších (odmítavých či apologetických) soudech typu „Žert nenaznačuje východisko“. To však už by se otvírala další problematika, totiž latentní provázanost estetických mimoestetických kritérií.

Celkové hodnocení: v e l m i d o b ř e.

V Praze dne 5. května 2009

...
podpis oponenta dipl. práce